

CORONAVIRUS: NOODTOESTAND, MISLEIDING EN MEDIASYNCHRONISATIE

Posted on 30. März 2020

De coronacrisis verlamt het openbare leven. Toch is het buitengewone gevaar van het virus nog steeds niet bewezen. Belangrijke gegevens ontbreken, worden niet verzameld of niet gepubliceerd. De media fungeren als paniekversnellers en onkritische woordvoerders voor de autoriteiten, terwijl de burgerlijke vrijheden drastisch worden beperkt. Wat gebeurt hier?

Een positie van Paul Schreyer.

In een verwarrende en bedreigende situatie, waarin de gebeurtenissen in elkaar storten en alles in één richting gaat, is het belangrijker dan ooit om een open geest te hebben, niet geïntimideerd te worden en vrijelijk en zonder angst te kunnen discussiëren over verschillende uitlegpatronen en mogelijkheden. Dit wordt op dit moment steeds moeilijker.

Wie vandaag de dag een andere mening uitspreekt dan de mainstream van de politiek, de wetenschap en de media, wordt ervan beschuldigd het publiek te bagatelliseren, te desinformer en in gevaar te brengen. Burgers worden behandeld als kinderen voor wie een officieel gecertificeerde waarheid voldoende is als informatie en instructies voor actie. In haar televisietoespraak van enkele dagen geleden stelde kanselier Angela Merkel een letterlijke eis:

"Geloof niet in geruchten, maar alleen in de officiële verklaringen."

In crisissituaties die worden gekenmerkt door angst, is de roep om sterk leiderschap natuurlijk luidruchtig. Dergelijke mogelijkheden worden herhaaldelijk gebruikt om de staatscontrole radicaal en permanent uit te breiden. Zo gebeurde het na 11 september 2001 en zo gebeurt het nu ook weer. Op basis van tegenstrijdige en onduidelijke feiten worden de democratische grondvrijheden in het kader van het kort geding ingeperkt, zonder dat er sprake is van voldoende debat en discussie over alternatieven. Toch is lang niet alles zo duidelijk als het lijkt.

Er zijn verschillende verklaringsmodellen voor de huidige crisis die op verschillende manieren plausibel zijn en die, zoals de zaken er nu voorstaan, niet duidelijk kunnen worden bewezen of weerlegd. Sommige mensen vinden het moeilijk om deze openheid en onbepaaldheid te accepteren. Maar alleen hieruit komt de politieke vrijheid naar voren. In plaats daarvan wordt steeds vaker gezegd: "Er is nu geen tijd voor discussie".

Het is niet alleen wenselijk, maar ook dringend noodzakelijk om de aanwijzingen en bewijzen voor en tegen de verschillende circulerende versies in een breed publiek debat met een open geest te bespreken. Op dit moment gebeurt het tegenovergestelde: alles wat hiervan afwijkt wordt over het

algemeen als "onzin", "desinformatie" en "samenzweringstheorie" afgedaan. Daarin schuilt een gevaar voor een liberale samenleving die existenter en bedreigender zou kunnen zijn dan het virus. De mediawetenschapper Michael Meyen spreekt momenteel van een "media-epidemie" en waarschuwt:

"We zien hoe de media een realiteit creëert die politici zo echt vinden dat ze de wereld volledig heropbouwen."

Italiaanse omstandigheden binnenkort ook hier?

Het argument is vooral gebaseerd op de roerige beelden van overvolle ziekenhuizen in Noord-Italië. Deze beelden hebben een directe emotionele impact en creëren angst. Maar Italië is niet Duitsland, en foto's vervangen geen feiten. Het land heeft te kampen met verschillende bijzondere factoren, zoals een extreem vergrijzende bevolking (de Italiaanse bevolking is de op één na oudste ter wereld), een gezondheidsstelsel dat al vóór de crisis zwaar werd getroffen door de bezuinigingsmaatregelen die werden opgelegd als gevolg van de reddingsoperaties voor banken, en een extreem hoge mate van luchtvervuiling, met name in de Noord-Italiaanse regio Lombardije.

In Bergamo, in het centrum van Lombardije, waar de situatie het meest dramatisch is, bevindt zich het hoofdkantoor van Italcementi, een van de grootste cementfabrikanten ter wereld. De lucht is daar erger dan in bijna elke andere regio van Europa, wat ook zichtbaar is op satellietbeelden. Italiaanse wetenschappers zien een direct verband met de accumulatie van coronagevallen. Twee derde van de Italiaanse doden zijn tot nu toe in Lombardije gevallen.

Volgens een studie van de Universiteit van Oxford is de nauwe samenwoning van jongere en oudere mensen in het gezin - vaak gedwongen om financiële redenen - ook bepalend voor het hoge aantal infecties in Italië.

Volgens een studie van de Italiaanse autoriteiten van 17 maart, gebaseerd op een evaluatie van 2.000 sterfgevallen, had 99 procent van de positief reagerende personen ook te lijden onder een of meer reeds bestaande aandoeningen. Slechts drie (!) personen - overeenkomend met 0,8 procent van de onderzochte personen - hadden geen bekende eerdere ziekten vóór de besmetting met het coronavirus. De gemiddelde leeftijd van de overledene is 80 jaar. Slechts 17 van de 2.000 onderzochte personen waren jonger dan 50 jaar.

Het sterftecijfer en de ontwikkeling in Italië zijn dus allesbehalve representatief voor de wereld. Als

men niet zou testen op het coronavirus, zouden de Italiaanse ziekenhuizen net zo overbevolkt zijn, maar dan zou men alleen spreken van een "bijzonder slechte griep epidemie" en zou men geen landelijke noodtoestand afkondigen - net zoals men dat niet deed tijdens eerdere sterke griep epidemieën met duizenden of tienduizenden doden.

De Wodarg-zaak

In de afgelopen twee weken is de arts en de jarenlange gezondheidsbeleidsdeskundige Wolfgang Wodarg erin geslaagd om via de alternatieve media fundamentele vragen over de coronacrisis aan het publiek voor te leggen. Nadat verschillende grote kranten zijn kritische artikel in februari hadden afgewezen of op een laag pitje hadden gezet en het artikel aanvankelijk alleen in de lokale pers kon verschijnen, publiceerde Multipolar de tekst op 7 maart, die al snel meer dan 100.000 lezers op onze website vond.

Op 10 maart was Wodarg te zien in het ZDF-programma Frontal 21 - een uitzondering in de mainstream. Verschillende daaropvolgende interviews en verklaringen bereikten vorige week een totaal van meer dan 5 miljoen klikken op YouTube. Duitsland heeft het over de vragen en twijfels van Wodarg - in e-mails, op Facebook en elders worden links naar de controversiële bijdragen gedeeld.

Sinds 18 maart schiet de mainstream nu terug. Sindsdien is de 73-jarige arts onderworpen aan een groot aantal feitelijke controles en pogingen om zijn beweringen te weerleggen. De teneur is duidelijk: "gevaarlijke misinformatie" (Spiegel), "verwarde scriptie" (Focus), "samenzweringstheoreticus" (Welt). De media lijken op dezelfde pagina te staan. Niet op bevel van bovenaf, maar vrijwillig verdedigen zij het heersende corona-uitlegmodel met felheid alsof het een religieuze waarheid is.

Er is geen waarneembare kritische afstand tot de overheid of tot instellingen als het Robert Koch Instituut (RKI). Hun uitspraken worden zonder enige twijfel verspreid. Het vaste geloof in de wijsheid van deze autoriteiten - in feite een pre-democratische overtuiging - last de mainstream aan elkaar en belemmert op dit moment op grote schaal de vrije meningsvorming.

De belangrijkste argumenten van Wodarg worden alleen aangehaald in de talrijke feitencontroles, maar niet weerlegd:

- De ontwikkeling van de casusnummers heeft alleen zin als deze voortdurend in verhouding staan tot het aantal uitgevoerde tests. Met andere woorden: Als in de ene week (of in het ene

land) 10.000 tests worden uitgevoerd en 1.000 infecties worden gedetecteerd, maar in de volgende week (of in een ander land) 20.000 tests en 2.000 infecties worden gedetecteerd, dan duidt dit niet op een hogere verspreiding van het virus, maar alleen op een hoger aantal metingen. Om zekerheid te krijgen over de voortdurende verspreiding van het virus, zou ook het aantal tests dat in elk land wordt uitgevoerd, dagelijks moeten worden gepubliceerd. Vreemd genoeg wordt dit NIET gedaan. Deze cijfers zijn grotendeels onbekend bij het publiek, zoals de Tagesschau krant op 19 maart toegaf. Maar om het aantal gevallen apart te bekijken van het aantal tests is gewoon misleidend.

- Voor de beoordeling van de ontwikkeling van het aantal gevallen is het ook belangrijk om te weten waar de metingen zijn uitgevoerd. Als voornamelijk ernstige gevallen worden gemeten in ziekenhuizen (zoals in Italië), dan is het aantal geïnfecteerde en dode patiënten veel hoger dan wanneer voornamelijk licht zieke patiënten worden getest. Uit de momenteel beschikbare gegevens is echter NIET duidelijk welke groepen zijn getest en in welke mate. Er is dus een gebrek aan wetenschappelijke vergelijkbaarheid.

Deze vragen gaan niet over de competentie en expertise van individuen zoals Wolfgang Wodarg - het zijn voor de hand liggende vragen voor iedereen die zich bewust is geweest, maar het zijn vragen waar politici en de media nog steeds een brede kooi omheen blijven draaien. Eén ding is duidelijk: de geïsoleerde beschouwing van casusnummers is in het beste geval nalatig, maar in ieder geval misleidend en nodigt uit tot manipulatie.

Onduidelijke gegevens over het sterftecijfer

De belangrijkste reden voor de huidige angst en paniek is het vermoede extreem grote gevaar, namelijk de dodelijkheid van het virus. Met name op dit punt zijn er echter nauwelijks duidelijke cijfers, maar wel veel speculatie. (Supplement 24.3.: In een op 19.3. gepubliceerde studie van Franse wetenschappers wordt gesteld dat het tot op heden bekende sterftecijfer van coronavirussen "niet significant" verschilt van het huidige virustype. Het huidige probleem wordt "waarschijnlijk overschat").

De MDR citeert viroloog Alexander Kekulé die zegt dat het sterftecijfer "ongeveer tien keer zo hoog is als bij een normale griep". Daarom zouden Wodarg's argumenten "nergens toe leiden". In reactie op een kritisch lezerscommentaar moest de wetenschappelijke redactie van MDR echter toegeven:

"De heer Kekulé verwijst waarschijnlijk naar het feit dat het sterftecijfer van de griep in het algemeen wordt genoemd als 0,1 tot 0,2 procent en dat er een studie in China is die aantoont

dat ongeveer 2,3 procent van de met Sars-CoV-2 besmette personen daar stierf. De WHO daarentegen schat het sterftecijfer van het coronavirus op 0,7 procent. Op dit moment kunnen er geen betrouwbare cijfers zijn. De meerderheid van de deskundigen is het er echter mee eens dat het sterftecijfer van het coronavirus aanzienlijk hoger ligt dan dat van de griep.

De spiegel schrijft:

"Experts schatten dat het werkelijke sterftecijfer tussen 0,3 en 0,7 procent ligt. Om de exacte waarde te bepalen ontbreken momenteel nog gegevens. (...) sterftecijfer (...) weerspiegelt tot op zekere hoogte hoe intensief verdachte gevallen van Sars-Cov-2 worden getest."

Dit is uiteindelijk ook het argument van Wodarg. Het is nogmaals duidelijk: zonder precieze kennis van het aantal uitgevoerde tests en de ernst van de ziekte van de geteste personen zijn er geen ernstige uitspraken over het sterftecijfer mogelijk. Maar aangezien dergelijke gegevens natuurlijk kunnen worden verzameld en gepubliceerd (!), is het des te onbegrijpelijker dat dit niet gebeurt en niet wordt vermaand door politici en de media.

Ook andere media, zoals de BR, stellen in hun poging om Wodarg te weerleggen, met alleen maar onnauwkeurig geschatte cijfers. De BR geeft toe:

"In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het bij een massale besmetting moeilijk is om duidelijke sterfgevallen te tellen waarbij een besmetting een oorzakelijk verband had, en dus om de sterftecijfers te berekenen. (...) Als veel mensen niet worden gevonden of over het hoofd worden gezien (...), worden ze niet geteld en worden ze niet in de statistieken opgenomen. Hierdoor lijkt het sterftecijfer hoger dan het in werkelijkheid is. Dit gebeurt bijvoorbeeld wanneer er geen of te weinig testen worden gedaan op licht zieke mensen."

Het is precies deze procedure, d.w.z. het testen van patiënten die nauwelijks ziek zijn, maar vooral ernstig zieke ziekenhuispatiënten, die de Europese Commissie op 19 maart als een expliciete "aanbeveling" heeft bevolen. Met andere woorden: er is nu min of meer officieel besloten om in de toekomst te hoge sterftecijfers te presenteren.

Gebrek aan een representatief monster

In feite zou er iets heel anders nodig zijn om het gevaar goed in te schatten, zoals John Ioannidis,

professor in de geneeskunde aan de Stanford Universiteit, op 17 maart benadrukte:

"De gegevens die tot nu toe zijn verzameld over hoeveel mensen er zijn geïnfecteerd en hoe de epidemie zich ontwikkelt, zijn volstrekt onbetrouwbaar. Gezien de beperkte tests die tot nu toe zijn uitgevoerd, worden sommige sterfgevallen en waarschijnlijk de overgrote meerderheid van de infecties niet door SARS-CoV-2 geregistreerd. We weten niet of we ons met een factor drie of 300 van de infecties vergissen. Drie maanden na de uitbraak ontbreekt het de meeste landen, waaronder de Verenigde Staten, aan de capaciteit om een groot aantal mensen te testen en geen enkel land heeft betrouwbare gegevens over de incidentie van het virus in een representatieve steekproef van de algemene bevolking".

Ioannidis verder:

"Dit gebrek aan bewijs creëert een enorme onzekerheid over het risico om te sterven van Covid-19. Gerapporteerde sterfgevallen, zoals het officiële cijfer van de Wereldgezondheidsorganisatie van 3,4%, verspreiden angst - en zijn zinloos. Patiënten die op SARS-CoV-2 zijn getest, hebben onevenredig ernstige symptomen en een slecht ziekteverloop. Aangezien de meeste gezondheidszorgsystemen een beperkte testcapaciteit hebben, kan het verstorende effect van deze selectievooringen in de nabije toekomst zelfs toenemen. (...)

Als (...) extra bronnen van onzekerheid worden toegevoegd, variëren redelijke schattingen van het sterftecijfer in de algemene Amerikaanse bevolking tussen 0,05% en 1%. (...) Als we ervan uitgaan dat het sterftecijfer onder mensen die besmet zijn met SARS-CoV-2 0,3% van de algemene bevolking bedraagt - een mediaanschatting uit mijn analyse van Diamond Princess - en dat 1% van de Amerikaanse bevolking besmet is (ongeveer 3,3 miljoen mensen), dan zou dat ongeveer 10.000 sterfgevallen betekenen.

Dit klinkt als een enorm aantal, maar het gaat verloren in de schatting van het aantal sterfgevallen door 'griepachtige ziekten'. Als we niet op de hoogte waren van een nieuw virus en als we de mensen niet op PCR hadden getest, zou het totale aantal sterfgevallen door 'griepachtige ziekten' dit jaar niet ongewoon lijken.

Dat is precies wat Wodarg's argument is. Ondertussen zijn er geen feitelijke controles en weerleggingspogingen op Stanford professor Ioannidis. Dit lijkt waarschijnlijk niet nodig voor de

toonaangevende media, aangezien de professor, in tegenstelling tot Wodarg, nog geen miljoenen mensen heeft bereikt. Ioannidis benadrukt:

"De meest waardevolle informatie (...) zou zijn om de huidige infectiefrequentie in een steekproef van een populatie te kennen en deze oefening met regelmatige tussenpozen te herhalen om de frequentie van nieuwe infecties in te schatten. Helaas hebben we deze informatie niet."

Gezien de draconische vrijheidsbeperkingen die momenteel van kracht zijn, concludeert hij:

"Als we besluiten om van de klif te springen, hebben we wat gegevens nodig die ons de redenen daarvoor vertellen en de kansen om op een veilige plaats te landen."

De argumentatie van Ioannidis is logischerwijs plausibel, zelfs zonder medische expertise. De vraag is dan ook waarom dergelijke aanbevelingen niet lang geleden zijn opgevolgd door de wetenschap en de politiek. Is het politiek gezien onwenselijk dat er een duidelijk beeld ontstaat en de paniek kan afnemen?

In ieder geval staat Wodarg niet alleen in zijn twijfels. Ook de redactie van ZDF Frontal 21 steunt hem en bevestigt momenteel zijn standpunt:

"Op dit moment zijn er verschillende beoordelingen van hoe bepaalde fenomenen in het coronavirus kunnen worden geclassificeerd en verklaard, bijvoorbeeld in termen van infectie en het verloop van de ziekte. De bedoeling van de 'Frontal 21' video van 10 maart 2020 was om het wetenschappelijke discours te kunnen presenteren. Volgens de redactie is een deel van de verduidelijking dat er wetenschappers, artsen en deskundigen in het Duitse gezondheidssysteem zijn die een andere inschatting hebben van de verspreiding van het coronavirus en mogelijke tegenmaatregelen. (...)"

De wetenschappers zijn nog ver verwijderd van een wetenschappelijke consensus over coronavirus-gerelateerde kwesties. Prof. Tom Jefferson, epidemioloog aan het gerenommeerde Cochrane Instituut in Rome, deelt de beoordeling van Wodarg. (...) Jefferson wijst er herhaaldelijk op dat virussen in het algemeen, en het coronavirus in het bijzonder, niet voldoende zijn onderzocht om sluitende resultaten te kunnen geven over het gevaar van

virussen en over tegenmaatregelen.

Ondertussen herhaalt Wodarg zelf, ook in reactie op de golf van beschuldigingen, zijn herinnering:

"Zonder de tests, waarvan de geldigheid en de vervalsing van de toepassing twijfelachtig is, zouden er geen aanwijzingen zijn voor noodmaatregelen".

Noodtoestand

Dit is cruciaal omdat de ernstige beperkingen van de vrijheid van de afgelopen dagen uitsluitend gebaseerd zijn op deze ondeugdelijke en twijfelachtige gegevens.

Op 11 maart heeft de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) een pandemie uitgeroepen. Op dat moment werden er wereldwijd 120.000 gevallen gemeld, 400 in Duitsland. Daarna gebeurde alles heel snel. Op zaterdag 14 maart (900 gevallen in Duitsland) bestelde Berlijn een "shutdown" en sloot publieke voorzieningen, waaronder restaurants, theaters en kerken - een ongekennde gebeurtenis. Alle "bijeenkomsten met meer dan 50 deelnemers" werden een maand lang verboden - en daarmee ook alle politieke demonstraties.

De rechtsgrondslag was de wet op de infectiebescherming, waarvan paragraaf 28 bepaalt dat de autoriteiten "gebeurtenissen of andere bijeenkomsten van grote aantallen mensen kunnen beperken of verbieden" en "personen kunnen verplichten de plaats waar zij zich bevinden niet te verlaten of (...) bepaalde plaatsen niet te betreden totdat de noodzakelijke beschermende maatregelen zijn genomen", op voorwaarde dat zieke personen of verdachte personen "worden opgespoord".

Uiteraard is deze wettekst gericht op duidelijk omschreven locaties en hanteerbare periodes, maar geenszins op de uitgebreide sluiting van een hele stad gedurende een maand. Dat is ook de mening van de juriste Anika Klafki, die spreekt over een gebrek aan "gezagsnormen" en waarschuwt dat het parlement eerst een wet moet aannemen voor zulke verregaande ingrepen van de staatsmacht.

Maar slechts twee dagen later, op maandag 16 maart (1.500 gevallen in Duitsland), werd de volgende stap gezet. Kanselier Merkel kondigde "richtlijnen voor algemeen gedrag" aan die met de deelstaten waren overeengekomen en die de "vermindering van de sociale contacten" moesten dienen: geen vergaderingen meer in clubs en kerken, geen vakantie-reizen meer, restaurants gesloten na 18.00 uur. Op de vraag van een journalist hoe lang een liberale samenleving zoiets kan

verdragen, antwoordde Merkel: "De maatstaf is wat de wetenschappers ons vertellen", evenals "het aantal gevallen dat nieuw besmet raakt".

Als dat waar is, wie regeert er dan? De RKI en de WHO? Juridisch en technisch gezien lijkt dit alles meer dan twijfelachtig. Maar het RKI kwam de regering al snel te hulp en de volgende dag (17 maart, 2000 gevallen) werd de risicobeoordeling voor de gezondheid van de bevolking in Duitsland opgewaardeerd van "matig" naar "hoog". Ter rechtvaardiging van haar besluit verwees de autoriteit over het algemeen naar "verdere toename van het aantal gevallen", die, zoals reeds vermeld, geen wetenschappelijke geldigheid heeft zonder kennis van het aantal proeven.

In de dagen daarna volgde de spookachtige discussie over een avondklok, een term die alleen bekend is in verband met oorlogstijden en militaire staatsgrepen. In Italië, Frankrijk, Spanje, Oostenrijk en België was het op 18 maart al een feit, in Duitsland zei het op 19 maart op tagesschau.de: "Komt er een avondklok? De alarmerende kop werd een paar uur later veranderd in de meer verheugende "Komen er meer avondklokken? - alsof het de normaalste zaak van de wereld is.

Op 20 maart liet de Tagesschau toen weten dat de term "avondklok" niet eens voorkomt in de wet op de infectiebescherming, laat staan in de Duitse grondwet:

"Deskundigen in het constitutionele recht geven toe dat de avondklok in Duitsland juridisch gezien nieuw terrein is. Maar omdat het Robert Koch Instituut het coronagevaar in Duitsland 'hoog' inschat, kan een avondklok gerechtvaardigd worden op basis van de eerder genoemde paragraaf 28 van de Infectiebeschermingswet, zegt de grondwettelijk deskundige Stephan Rixen van de Universiteit van Bayreuth.

Het RCI lijkt een cruciale politieke rol te spelen in de huidige ontwikkelingen. Het blauwogige, blinde vertrouwen in dergelijke gevallen moet dringend in twijfel worden getrokken.

Informatie en vooraankondiging: In de aanloop naar de Corona-crisis zijn er in de VS (in oktober 2019, onder auspiciën van onder andere het World Economic Forum en de Gates Foundation) en in Duitsland (2012, onder auspiciën van het RKI) oefeningen op hoog niveau gehouden met scenario's die verbluffend veel lijken op de huidige crisis. Multipolair zal dit in de nabije toekomst in een ander artikel meer in detail bespreken. Als u technisch advies heeft, neem dan contact met ons op via multipolar@posteo.de. Als u geïnteresseerd bent in versleutelde communicatie, stuur ons dan uw

PGP-sleutel en wij sturen u een versleuteld antwoord.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Dit artikel verscheen voor het eerst op 22.03.2020 op multipolair.

+++

Foto bron: / Shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK